

Забблѣжв. Причястія: *сжущій, горящій, вонящій, на-
стоящій, слѣдующій* сж отъ настояще врѣмя; нѣ
тын сега ся зимать катог прилагателны имена.

109. Причястія-та сж *дѣйствителны* и *стра-
дателны*.

Дѣйствителны-ты причястія излизать отъ гла-
голы, что показвать дѣйствіе; или състояніе катог:
писалъ, училъ, мылъ и пр.

Страдателны-ты причястія придавать на ре-
чи-ты, что опрѣдѣлявать, дѣйствіе приемено отъ тыя
речи; катог: *чловѣкъ битъ*: жена *мжчена*. и пр.

110. Дѣйствителны-ты причястія ставать отъ
трете лице ед. число отъ прѣминжло окончателно,
катог ся прибави *лъ*; катог: *спалъ, ходилъ, двигнжлъ*
и пр.

111. Отбивать ся отъ това правило:

1) Глаголы, что имжть прѣминжло окончателно
на *охъ* въ причястіе-то между кореннж-тж си съгласнж
и окончаніе *лъ* приимжть вмѣтнж-тж *ѣ*; катог *гребохъ,
гребълъ*; *влѣзохъ, влѣзълъ, влѣкохъ, влѣкълъ, стри-
гохъ, стригълъ* и пр.

2) Ако коренна-та на такыва глаголы е *т* и *д*,
какво-то у четохъ, *плетохъ, дадохъ, предохъ, то* въ
причястія-та ся измѣтатъ буквы *т* и *д*, та става:
челъ, плелъ, далъ, прялъ; ако ли, откакъ изврѣлятъ
т, остане на края съгласна буква, то прѣди *лъ* при-
имжть и вмѣтнж-тж *ѣ*; катог: *растохъ, расълъ*.

Забблѣжв. У причястія-та вмѣтнж-та буква *ѣ* у женскій
и срѣдній родъ ся изврѣга; катог: *гребълъ, гребла
гребло; влѣкълъ, влѣкла, влѣкло*.

109. Кои сж дѣйствителны и кои страдателны причястія?
— 110. Какъ ся правять дѣйствителны-ты? — 111. Кои при-
чястія не врѣвятъ по обще-то правило?